

Vlokken dwarrelen,

Het begint niet zoals voorspeld om 3 uur 's nachts te sneeuwen. Maar wel op de 2de 's middags als we voor foto's van moe's nek in Nevers zijn. We lunchen nog heel gezellig bij vrienden als de vlokken beginnen te dwarrelen. Na de fotosessie is de wereld wit en doen we over de afstand die normaal 3 kwartier neemt zo'n kleine 2 uur. Er is nl nog niet gestrooid en dus spekglad. Er hangen al de nodige busjes boven greppels.

Gelukkig kunnen al mijn schaapjes heerlijk binnen. Behalve de watervoorziening gaat het voeren aanzienlijk sneller dan vorige winters. En loop ik minder risico mijn laarzen kwijt te raken.

Voor de kippen is het even wennen, die trekken zich ook terug in de schapenstal of houden de voeten anders warm:

De reeën aan de overkant steken duidelijk af tegen de sneeuw:

We beginnen de morgen met sneeuwruimen om het hek open te kunnen krijgen. En het aansteken van ons heerlijke kleine kachelkje. Waar vaak de gloed van de avond te voren nog in zit. Na het ontbijt moet ik stevig aan het krabben.

Ook Sinterklaas reist dit jaar weer af naar het zuiden. Met gedichten en surprises weet hij ons te vinden hier in de Nièvre. Al zijn de fransen al weer in de kerstmood: de kerstmannen rollen hun touwladders weer uit en bungelen weer in grote getalen van de dakgoten.

Op Sinterklaas begint het te regenen. Het wordt meteen een enorme glibberboel. Omdat de ondergrond nog relatief lang bevroren blijft ontstaan er meren en kolkende rivieren op de weilanden.

We krijgen van kennissen een nieuwe haan. Een heuse Uilebaard. Een dier met allerlei kleuren, en blauwe poten en gele nagels en een verentooi op de kop i.p.v. een kam. Net zoals vroeger mijn krieltjes (d.w.z. de poten). De tweede avond van zijn verblijf hier kan ik hem nergens vinden. Hij zit niet bij de vriendinnen in het hok. Ondanks mijn zoeken vind ik hem niet. Waarschijnlijk heeft hij de nacht hoog in de eikenboom doorgebracht. In ieder geval loopt hij er de volgende ochtend weer en heeft de vos hem niet gevonden.

Er worden een paar rammetjes geslacht en het vlees verwerken we thuis. Bij slagerij Maubranche zijn we druk met draaien van gehakt en worst. Een heel gezellige bezigheid.

Dus wij kunnen er deze winter weer tegen! De worsten van de Jong: als een engeltje op de tong. Of: goed gezind met worsten van de Windt. En volgens het echtpaar van Gaalen ook nog te betalen. Overal wordt er druk geslacht. Via de praktijk krijgen we van alles te proeven doordat 1 van de assistentes een varken heeft laten slachten. Van bloedworst tot eigengemaakte paté en zure zult.

De kippen zijn door de kou echt uit hun doen, voor de leg zitten ze in de hooischuur. We vinden de eieren pas als er een verdwaalde jachthond opduikt en zich in het hooi verstopt. Ook treffen we op een morgen het roodborstje dat tikt tegen het raam:

Ondanks de kou wordt er nog werk verzet. Halverwege de maand graven we een sleuf om water ondergronds naar de stallen te brengen. We moeten zo'n 80 cm diep i.v.m. vorstgevaar. Maar wel erg prettig als we zo alles dooi kunnen houden voortaan en het scheelt een heel gesleep. Ook wordt er een begin gemaakt met een afdak voor boven het hardhout. In de winter blijft het hout droog en in de zomer is het een heerlijk afdak voor de gite gasten.

Op 16 december krijgen we als weeralarm zelfs code oranje. We wachten af. Het valt hier allemaal reuze mee. Zeker als we naar de beelden van Nederland kijken!

Ondertussen levert het mooie plaatjes op. De zon die opkomt over de heuvels met de besneeuwde voorgrond. Het blijft genieten.

De geplande kerstmarkt gaat ook dit jaar weer niet door. We zouden dit keer bij vrienden zijn maar die wonen redelijk afgelegen en daar wordt niet gestrooid. Uiteindelijk had het evt wel gekund. De 19^e zien we in Nederland en het noorden van Frankrijk weer veel sneeuw vallen. D.w.z. als onze televisie beeld geeft. Want hier waait het en regent het dusdanig hard dat we geen beeld hebben door atmosferische storingen. Het is plus 7.

Wij hebben i.p.v. sneeuw regen, regen, regen. We overdenken het bouwen van een ark. De kelder staat vol met water wel zo'n 15 cm. En in de opkamer lekt het langs het velux-raam. Overal staan de velden onder water en op sommige plaatsen komen er stromen over de weg. Mijn eigen middelste weiland is ook tijdelijk in een meer veranderd. Gelukkig is de kelder rond de middag alweer leeg. Er zijn heel veel extra meren en het weeralarm dat wij voor de kerst hebben is niet i.v.m. de sneeuw maar i.v.m. overstromingsgevaar. De normaal lieflijke beken zwellen aan tot enorme stromen die ruim buiten hun oevers treden. En huizen die normaal hoog en droog liggen staan ineens met hun voeten in het water.

Toch hebben we nog een witte kerst. En daalt de temperatuur weer tot -12. We eten gezellig thuis en genieten van ons (gevonden) boompje. Tweede kerstdag komen er nog gite gasten die blijven tot en met het nieuwe jaar. Ze hebben eigen huizen waar ze in klussen gedurende de dag. Maar voor wat comfort en warmte komen ze 's avonds hier slapen.

We kijken samen met Wolf uit naar 2011 en we wensen jullie een gezond en vredig nieuwjaar.

Namens de ark,

Nol en Koos